

„Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ?“ Lk 6,41

MILÍ FARNÍCI,

přišlo září a s ním konec prázdnin. Pro děti a studenty to znamená návrat do školy o stupínek výš nebo dál, pro rodiče nové úkoly a nové výzvy, možná i úlevu. O prázdninách jsme se chtěli občerstvit a načerpat novou sílu. Zůstávají vzpomínky na to hezké, co jsme prožili, stejně tak na to těžké, co nás potkalo. Pokud měl někdo možnost být u moře a kráčet po jeho břehu, mohl být fascinován jeho tajuplnou pohyblivou šíří i pevnou a stabilní půdou pod nohama. Takové místo má v sobě něco zvláštního. Je to místo setkání dvou světů. Do tohoto místa přechodu zasadila své postavy umělkyně Sandry Königsman. Zlatě černé siluety, tváře a fragmenty těl. Jako běžci utíkají po pláži, jako surfaři plují nad vodou, jako duchové bytí se vznášejí v místě setkání vody a vzduchu, země a nebe, vody a země. Možná jsou tyto elementy podobností svých vlastností. Goethe byl tak hluboce dojat tímto zážitkem, že složil „Zpěv duchů nad vodami“, ve kterém píše: „Lidská duše je podobná vodě. Přichází z nebe, do nebe vystupuje, a znovu zpět. Báseň končí slovy: „Lidská duše, jak jsi podobná vodě! Lidský úděl, jak je podobný větru!“ Naše myšlenky ale také mohou vystoupit z těchto přírodně imanentních představ k Bohu Stvořiteli, který je stejně nepochopitelně veliký, mocný a nekonečný jako moře. Kdyby se nestal člověkem, zůstal by abstraktním a vzdáleným. Takto nám ale postavy na břehu moře mohou připomínat inkarnaci a Boží společenství s člověkem. Nesou božské a současně lidské rysy. Obraz opisuje i naši lidskou pozici. Žijeme na zemi, jsme ale poutníci mezi dvěma světy. Jako voda připlujeme na zemi před tím, než se vrátíme přitahováni tajemnou silou opět do moře...

Požehnané září Vám přeje P. Daniel

ZÁŘÍ: SVÁTKY A SLAVNOSTI

- 14.9. Svátek Povýšení svatého kříže (sv. Martin 18.00)
- 15.9. Památka Panny Marie Bolestné (Svatá Rodina 16.00)
- 16.9. Památka sv. Ludmily, mučednice (sv. Martin 18.00)
- 21.9. Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty (sv. Martin 18.00)
- 28.9. SLAVNOST sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa (Svatá Rodina 09.00)
- 29.9. Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů Sv. Rodina 16.00)

NÁBOŽENSTVÍ

Rodiče mohou své **školou povinné děti** přihlásit na výuku náboženství. První hodina bude ve středu 7. října 2009 v klubu DCB v 16:45. Počet skupin závisí od počtu přihlášených. Přihlášky najdete v předsíních obou našich kostelů. DPJ

SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE

Tento rok je opět možné se přihlásit do společenství mládeže. Letos se předběžně počítá s jednou skupinou - ve čtvrtek od 19 hod večer - kdo byste měl zájem, napište se na přihláškový list v předsíních obou našich kostelů. *David Ž.*

KATECHEZE PŘEDŠKOLNÍCH DĚTÍ

se budou konat každé pondělí od 16.30 v zákristii sv. Martina. Na setkání jsou zváni jak děti, tak jejich rodiče. Přihlášky jsou k dispozici v předsíních obou našich kostelů. *David Ž.*

PŘÍPRAVY NA KŘEST A BIŘMOVÁNÍ

Od začátku září je možné se přihlásit na přípravu ke svátostem. List pro zájemce je připraven v předsíních obou našich kostelů. *David Ž.*

SPOLEČENSTVÍ DOSPĚLÝCH

Jako minulý rok, tak i letos Vás **PŘEVÁŽNĚ** střední generaci zveme ke scházení V ZÁKRISTII SV. MARTINA, které bude v pondělí nebo čtvrtek zhruba od 21 hod. Den a čas si ještě mezi sebou upřesníme. Zájemci se mohou napsat na přihláškový list v předsíních našich kostelů. *David Ž.*

FARNÍ VÝLET

Již v prázdninovém čísle Martinovin se objevila informace o chystaném podzimním farním výletě. Mnozí se již přihlásili zápisem do listiny v předsíni kostela Svaté Rodiny. Protože však někteří z Vás vzhledem k období prázdnin a dovolených neměli možnost do kostela přicházet pravidelně, k někomu se informace možná dosud nedostala, připomínám, že výlet se uskuteční v **SOBOTU 9. ŘÍJNA**. V PRACHATICÍCH už se na nás těší sestra Ester, již se prachatické Neumanneum stalo po Řepích domovem. V DOBRÉ VODĚ U HARTMANIC jsme zase očekáváni výtvarnicí Vladěnou Tesařovou, autorkou křížové cesty v našem kostele Svaté Rodiny, která pro kostel sv. Vintíře v Dobré Vodě vytvořila nejprve skleněný oltář, později křížovou cestu. Od letošního roku je kostel bohatší ještě o menzu, ambon a reliéfní betlém v barvě tzv. lesního skla. Toto neobvyklé vybavení interiéru kostela jej mění v evropský unikát. Protože jsem při prázdninových toulkách po Šumavě zmíněné místo navštívila, mohu potvrdit, že stojí za zhlédnutí. Na cestě mezi oběma navštívenými místy nás navíc čekají **NÁDHERNÉ VÝHLEDY NA ŠUMAVU**.

Přesný harmonogram výletu bude zveřejněn tuto neděli 12.září. Poté také začnu vybírat stanovený poplatek 250 Kč/os. Na poslední volná místa v autobusu se mohou zájemci přihlásit telefonicky na čísle 605 504 785 (v odpoledních a večerních hodinách).

Prosím ještě také o urychlené upřesnění Vaší účasti-neúčasti na výletě!

Hana Kučerová

Další běh našeho kurzu bude začínat
VE STŘEDU 22. ZÁŘÍ opět **V JÍDELNĚ DCB.**

Konat se bude po tři měsíce
KAŽDOU STŘEDU OD 19 HOD.

Můžete na něj přihlásit
zvláště své **HLEDAJÍCÍ A NEVĚŘÍCÍ PŘÁTELE**
- popř. se spolu s nimi kurzu účastnit
(aby tam nebyli sami...)

*Přihlášky jsou k dispozici v předsíni **OBOU KOSTELŮ A VE VRÁTNICI DCB!***

SETKÁVÁNÍ NAD TÉMATY

obvykle PRVNÍ ÚTERKY v měsíci (kromě prázdnin)

s **P. Danielem**, v klubu DCB, od 19 do 21 hodin

Téma na 5. října 2010: bude upřesněno...

OZVĚNY MINULOSTI...

VZPOMÍNKA NA P. MILOSLAVA VÁGNERA

Před prázdninami nás zastihla zpráva o smrti P. Vágnera. Nechci opakovat věci, které byly zveřejněny v Katolickém týdeníku, ale připomenout jeho vazbu na Řepy ještě před zřízením místní farnosti.

P. Vágner byl v době končící komunistické vlády farářem v Liboci a tím i duchovním správcem řepských katolíků. V té době byl řepský kostel sv. Martina z havarijních důvodů uzavřen a kostel Sváté Rodiny byl ještě zneužíván údajnými výzkumníky jako garáž traktorů a jiné zemědělské techniky. P. Vágner se však rozhodl obnovit bohoslužby v Řepích co možná nejdříve a tak jsme začali využívat možnost shromažďování v sále kulturního střediska Blatiny. Občas to bylo spojeno s obtížemi – nejen pro finanční požadavky vedení střediska, ale i pro organizační obtíže, neboť stejný prostor chtěli ve stejnou nedělní dobu užívat pro své schůze i místní komunisté. Několikrát jsme slavili mši svatou v chodbě místní školy a pak přišlo udání, že do školy chodí cizí lidé bez přezouvání. Několikrát byla mše svatá sloužena v kulturním středisku Průhon – s podobnými obtížemi, několikrát jsme se v letní době shromáždili ve dvoře domku v ulici Ke Kaménce, který patřil františkánskému řádu – jednou

tam zastupoval P. Vágnera tehdy mladý kněz P. Ctirad Pospíšil OFM, nyní profesor teologické fakulty.

Souběžně probíhala pod vedením P. Vágnera oprava kostela sv. Martina, takže roku 1992 mohl v opraveném kostele sloužit první mši svatou břeňovský arcipát P. Anastáz Opasek. P. Vágner doplnil - mj. i svými náklady - kostelní mobiliář včetně vybavení sakristie, které dosud užíváme. S řepskou farností se P. Vágner rozloučil, když byl ustanoven duchovním správcem u Panny Marie před Týnem, ale ani pak na nás nezapomněl a zajímal se o duchovní dění u nás. Máme mu být za co vděční a věříme, že za svou službu i pro nás došel věčné odměny.

Miloš Voplakal

Na konci května naše farnost vyrazila na výlet do PASOVA, kde nás doprovázel náš o. Daniel.

Výlet to byl neobyčejný, jak ostatně dokumentuje tato báseň napsaná pod jeho dojmem...

ÓDA NA PASOV

Václav Dopita

*Slunce se smálo nad Pasovským městem,
já zcela zmámen jsem byl tím krásným gestem.
Po týdnu dešťů, co v Čechách nás tak štvaly,
jsme se konečně v Pasově krásně hráli.*

*Na pravé straně dravé řeky Inn
poutní klášter na kopci vrhá stín.
Uvnitř kláštera – kostel Mariahilf
a patronka města – poutníkův to div.*

*Na levém břehu Dunaje – splavné to řeky,
se hrdě tyčí pevnost už po věky.
A z vrchu pevnosti je pohádkový výhled,
kam udělali jsme si také hezký výlet.*

*Divoký kalný Inn do Dunaje vtéká
a zleva nenápadný Ilz – ta malá řeka.
V mohutném proudu se pak k moři žene vpřed,
ta masa vody pod jménem Dunaj uzří svět.*

*Mezi řekami jak klín je vetknutý kus země,
toť Pasov, jenž historií sálá a vzbudil estetično ve mně.
Malebné uličky – klášter, kostely a Dóm,
radnice u vody a přístav na Dunaji, kde lodě jsou jak hrom.*

*V centru města velké náměstí a Dóm, jenž tyčí hrdě věže k nebi,
uvnitř skvostně zdobený, až oči přecházejí – jak nádherné jsou jeho klenby.
A z kúru v uměleckém zážitku nám zněly největší varhany světa,
prostě nádherný prožitek – nádherný den – a to už poslední je věta.*

Radost a štěstí, hlubší uspokojení ze života s druhými může být potvrzením o správnosti naší cesty. Ukazuje to na skutečnost, že náš život není jen tvrdě odpracovaná rutina založená na pevném rozhodnutí, ale že zahrnuje celé naše bytí.

Na druhou stranu zážitky tohoto druhu nemohou být naším cílem, protože by se to vše rázem proměnilo v marnost...

A kdo by pak šel s Ježíšem po jeho cestách?

A co Ježíš - byl tady na zemi někdy šťastný? Myslím, že byl...

(...a dokonce se o tom můžeme dočíst v Písmu...)

Pro porozumění druhým je potřeba prostor a čas. Volný prostor ve mně, aby tam mohl druhý spočinout a čas, aby nemusel hned odcházet.

Správnost člověka s přírodou má v sobě cosi velikého. Až tak, že se nedivím těm náboženstvím, které přírodu zbožšťují. V přírodě se opravdu z části odráží tvář Boží...

Tak jako vidíme krásu kapek rosy teprve na slunci, tak také naše skutky nachází svou hodnotu teprve v Bohu.

Duše dítěte prostupuje bez zábran naším ztišením a promítá na plátno našeho vědomí to podstatné... Kdo jsem, kdo je ten druhý a co nás ve skutečnosti spojuje.

Vědomí poklesků nás samých a našich bližních může znamenat dvojí: že nás vymrští do náruče Boží a nebo nás svrhne do propasti beznaděje...

Jsou dvě věci, které předznamenaly Kristův kříž: odpor lidí k pravdě a lásce a nezadržitelná, božská nutnost být a stávat se nezištným darem pro druhé.

ALFA NÁS ZVEDLA z kostelních lavic

Začnu vzpomínkou na jednoho vozíčkáře, kterého jsem několikrát vezl v autě.

Vyprávěl, jak se ještě v Jedličkově ústavu naschvál zřítíl s vozíkem se schodů, protože už nechtěl žít. A podruhé kvůli tomu spolkl čepel příborového nože. Vždycky ho ale zachránili. Když ho jednou ošetřovatelka vzala na bohoslužbu, řekl pak: „To je strašné, tak vy tady mate takový poklad a nikomu o tom neřeknete“. „Nikomu o tom neřeknete!“ Tato věta občas jitřila mé svědomí. Chodím spořádaně do kostela a spořádaně se zase vracím domů. O své víře občas promluví se svými kostelními přáteli, toť vše. Předávat víru se nedaří kolikrát ani ve vlastní rodině. Modlívám se: „Pane, prosím tě, vím, že mohu být šťastný jen tam, kde mě chceš mít ty.“ Zároveň ale poznávám, že se mi většinou nechce vykročit z vlastních zaběhnutých zvyklostí. Příčina? Vtíravá dvojice: pohodlnost a strach. Mluvit o Kristu? Jak? Necítím se na to dost vzdělaný. Na pojetí kurzů Alfa mě zaujalo, že nejdůležitější není kupodivu přednáška, ale společné stolování. Ne forma žák-učitel, ale host-hostitel. To mi okamžitě připomnělo jednu hádku, kvůli mé víře, kdy mě potom zpovědník napomenul slovy: „Ale to musíte být taky trochu lidský, on se Pan Bůh stal člověkem, víte?!“ Zvláštní podmínka pro evangelizaci!

Tak se ocitám ve služebném týmu. Někteří známí, někteří neznámí. Cítím, jak se probouzí má vlastní důležitost. Naštěstí už znám lék - poslušnost představeným. To je P. Stanislav Gora a Simona Kocourková (ze stodůleckého týmu dopolední Alfy), která to má vést. Cítím ale také hřejivou radost z prožívání společenství církve. Už v dobré partě je člověku pěkně, natož ve společenství. Společenství je mnohem víc. To je Kristus uprostřed nás a každý na svém místě. Ústa nejsou víc než ruka, přednášet není víc, než mýt nádoby. Dochází mi, že Krista nelze hlásat na vlastní pěst. Kdo

neshromažďuje s ním, rozptyluje. Společenství, společenství... Také se náhle rozpomínám, že o Kristu se nemá mluvit, ale svědčit (Budete mi svědky Sk 1,8). A tento podstatný rozdíl vidím, když nakouknu do kuchyně, kde se připravuje jídlo, když se mezi stoly proplétají ženy s moučnicí a kávou, když vidím štos vytisknutých pozvánek a jiné „maličkosti“, na kterých i já mohu mít svůj podíl. A ve chvíli skutečného osvětlení mohu prožít slova svého Pana: Kdo je poctivý v maličkosti, bude i ve velké věci. Společně stolujeme, společně zpíváme, společně nasloucháme přednášce, debatujeme o víře. Atmosféra nestrojené vřelosti a upřímnosti. Alfa nás přinutila vystoupit z kostelních lavic a pozvat ty „cizí“. Dat najevo svou viru lidsky - přirozeně nadpřirozeným způsobem. Proto začínáme večer, dříve než přijdou hosté, společnou modlitbou týmu. Tomu, pro co nemívám slova jsem se naučil říkat: „Pane, jak je sladké tě vidět při práci.“ Krom toho, že mi bylo milé s těmi „cizími“, si odnáším tři věci: Vděčnost, že jsem tu směl nějak sloužit. Úctu k těm, se kterými jsem mohl sloužit (možná zapomenu jejich jména, možná i tváře, ale já tu prožil skutečnost, že jsou opravdu mi bratři a sestry, a tento hluboký vjem si neodnáším v rozumu, ale v srdci).

A nakonec, v jejich společnosti, tichou radost z toho, co všechno neumím a umět nemusím.

Václav N.

převzato ze zpráv od sv. Jakuba a sv. Prokopa

OZNAMY, NABÍDKY, PŘEDNÁŠKY

Farnost Sv. Martina ve spolupráci s Centrem sociálně zdravotních služeb

pořádá **PŘEDNÁŠKU S BESEDOU**

CO JE PŘI VÝCHOVĚ DĚTÍ NEJDŮLEŽITĚJŠÍ? Pro rodiče, prarodiče a vychovatele

Termíny budou v nejbližší době upřesněny na vývěsce!

Lektor: PhDr. Jaroslav Šturma
Dětské centrum Paprsek, Praha
Univerzita Karlova, Praha
Kandiduje za KDU-ČSL v městské části Praha 17

NEPŘETRŽITÁ PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Centrum sociálně zdravotních služeb na základě podrobné analýzy potřeb a přání obyvatel naší městské části absolvovalo sérii jednání s představiteli ÚMČ Praha 17.

Výsledkem těchto jednání je podpora projektu vedoucího k poskytování nepřetržité pečovatelské služby v průběhu celého týdne, každý den, včetně sobot a nedělí, i svátků od 7 do 19 hodin našim klientům.

Tato služba má podobu „odlehčovací služby“, kdy například rodinní příslušníci pečující o svou blízkou osobu, mají možnost zajistit si své další záležitosti, aniž by se museli obávat o svého potřebného příbuzného. Mohou si i rámcově odpočinout, či relaxovat a péče o jejich rodinného příslušníka je

odborně zajištěna. Máme na tuto službu velmi dobré reakce nejen od samotných klientů, ale i v nemalé míře od pečujících rodinných příslušníků.

Mezi nejčastější úkony poskytované v této době je příprava a podávání jídla a pití, osobní hygiena.

V případě zájmu o doplnění informací, či navázání spolupráce s celým spektrem naší činnosti, nás prosím kontaktujte na telefonu 235 314 141 nebo 235 313 182, případně e-mailem cszs@iol.cz.

PhDr. Jindřich Kadlec - Ředitel Centra sociálně zdravotních služeb

PROGRAM KULTURNÍCH AKCÍ DOMOVA SV. KARLA BOROMEJSKÉHO NA ZÁŘÍ 2010

Pondělí 20.9. 10:00 Stacionář

HUDEBNÍ DOPOLEDNE

Klasickou a lidovou hudbu hrají a zpívají studenti JAMU

Neděle 26.9. 18:00 kostel sv. Rodiny

TRIO SÍRIUS: Viktorie Večerová - viola; Vladimír Sůva - violoncello; Jiří Skuhra - flétna

Zahájení koncertní sezóny v kostele sv. Rodiny

Pátek 3.9.- 30.9. Refektář

Výstavy výtvarných prací dětí Základní školy speciální Korálek Kladno

Denně 10:00 – 18:00

Není-li uvedeno jinak, vstupné na všechny akce dobrovolné. Výtěžek je určen na podporu činnosti Domova. Domov sv. Karla Boromejského najdete i na facebooku.

Máte-li zájem o informace o akcích nebo zasílání programů mailem napište na:

zora.vondrackova@domovrepy.cz tel: 775 853537

nabídka ze sousední farnosti STODŮLKY:

ZVEME VÁS NA SPIRITUAL FEST 2010

Vokální akapelový soubor GESHEM organizuje MEZINÁRODNÍ FESTIVAL afroamerických spirituálů s názvem SPIRITUAL FEST 2010.

Všechny skupiny, soubory, kapely a zpěváci z cele Evropy, kteří zpívají a mají rádi spirituály, jsou zváni.

Festival se koná 18. a 19. září, 2010 v Praze:

- **18. září, 2010** v **Komunitním centru sv. Prokopa**, Sluneční nám.1, Praha 13

- **19. září, 2010** ve Spolkovém domě, K Vidouli 727, Praha 13

Co je Spiritual Fest 2010?

Spiritual Fest je nekomerční festival afroamerických spirituálů, který se každoročně koná v Praze. V roce 2010 to bude už poosmé, ale poprvé MEZINÁRODNÍ. Zveme skupiny a soubory z cele Evropy. Všichni budou zpívat afroamerické spirituály ve svém 25 – 45 minutovém programu. Kromě toho, že zde uslyšíte různá zpracování těchto jedinečných písní, nabízí se vám možnost i sdílení jejich duchovního obsahu a setkání s lidmi dobré vůle.

Lucie Hashková

Na zahradě u františkánů rostla u zdi nádherná jabloň a nesla ty nejchutnější plody. Bratři se o ni pečlivě starali, ale k čemu všechna ta práce, když většina ovoce spadla za zídku, do zahrádky dominikánů... Když tak zase jednou přišli o všechnu úrodu, rozhodli se chudí bratři tomu udělat přítrž a stěžovali si u biskupa. Biskup se rozhodl záležitost vyšetřit a navrhl teologickou disputaci. Kdo v ní zvítězí, bude moci užívat plodů. Dominikáni si zamnuli ruce a vyslali bratra knihovníka, který znal Písmo zpaměti řecky i latinsky a suverénně se pohyboval ve všech teologických oborech. V klášteře františkánů nastalo pozdvižení. Věděli, že vše je ztraceno, oni nepěstovali moudrost, ale chudobu. Nakonec se nabídl nejodvážnější: kuchař, s kulatou, téměř holou hlavou a prostorově výrazným tělem. Po nóně se sešli u biskupa. Kuchař se hned bránil, že nedovede užívat učená slova, a tak biskup nařídil, aby se disputace konala beze slov. Začal dominikán a ukázal jablko o něž se přeli. Františkán vytáhl z kapsy kousek tvrdého chleba. Knihovník vztyčil ukazovák. Kuchař se nenechal zahanbit a natáhl dva prsty. Dominikán přidal třetí prst. Františkán se ukazovákem rychle dotkl čela. Zpoceny knihovník rezignovaně vztáhl ruce vzhůru. Kuchař široce rozpažil a spokojeně se usmál.

Bylo po všem a jablka připadla františkánům.

Dominikáni to nedokázali pochopit a hned se vypytaali, co se stalo: "Jsou to mystici, bratři," - děl knihovník. "Začal jsem dogmatickým traktátem o prvotním hříchu a poukázal na jablko hříchu, které zapříčinilo pád celého lidstva." Dominikáni pokyvují, že to byl vynikající začátek. "Ale dostal mě nejvyšší Kristologií, ukázal mi kousek chleba... Chápete? Chléb poslední večere, kdy se za nás obětoval náš Pán a kdy sejmul to jablko hříchu, které jsem tam tak vyzývavě třímal. Připadal jsem si hrozně." Bratři kazatelé jej chápatě poplácali po ramenou. "Zkusil jsem se bránit a přešel do útoku v neochvějných základech víry. Vsadil jsem na jistotu a začal jedním prstem: je jeden Bůh! Apeloval jsem na jednotu, unanimitás!" Dominikáni hltali každé slovo. Skvělý smeč! "Stejně tvrdě mě odrazil, když jemně dvěma prsty upozornil: ale má dvě přirozenosti: Božskou a lidskou." Dominikáni stáli bez dechu. "V poslední chvíli jsem se vzpamatoval a hodil v sebeobraně de Deo Trino: tři prsty... Bylo to zbytečné, jen se dotkl čela a jasně mi dal najevo, že předhazuji pro lidi nepochopitelné tajemství. Skoro jako bych viděl našeho svatého otce Augustina na břehu moře, ano, tak jsem si připadal, pošetile rozjímající o podstatě Nejsvětější Trojice." Dominikáni se po sobě ani nedívali. "Vzdával jsem se a jen jsem vztáhl ruce vzhůru v oslavě Boží Moudrosti: Bůh je veliký... A víte, co udělal on? Na to do smrti nezapomenu. Jediným gestem rozpráhl ruce, jakoby vydechl ten entitativní atribut Boží bytnosti: Nekonečný!"

Ve stejnou dobu se kuchař přiřtil k františkánům, hlasitě funící a jásal: "Máme to! Ale hulvát to byl, ten knihovník. Hned jak jsme se sešli vyndal jabko a vytahoval se s ním, že nám je všechny sežrali. To mě naštvalo, tak jsem vytáhl z kapsy starej zapomenutej kus chleba, aby se živili tím. A von začal útočit, chtěl mi prstem vypíchnout voko! Tak jsem se nedal a pohrozil mu, že mu vypíchnu vobě voči! Už asi nevěděl, jak se bránit, když mi řek, že mi vypíchnu tři voči, tak jsem se dotknul hlavy: Seš blbej nebo co? A už to vzdával, eště se sice pokusil vyhrožovat, že na nás přijdou shora a namlátěj nám, tak jsem mu jasně naznačil, ať klidně přijdou, že je nás víc. A tak to vzdal!"

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9 hod

Pondělí – 16 hod

Středa – 16 hod

Pátek – 18 hod

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 18 hod

Čtvrtek – 18 hod

vydává:

Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6

redakce:

Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová náklad: 170 - 200 ks, náklady na tisk: 5 Kč

uzávěrka:

do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)

kontakty:

o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz; <http://farnostrepy.klenot.cz>

